

265

и тако ны испрататъ, безъ бѣдъ
 атъ, нахранены и поени, и вьстода-
 ма радостх, понеже са и мале стран-
 та ги са набогнле, вьждате ли на вьв
 человекы се нахождатъ вь нашй народъ Болгар-
 скй; что то ми се чини рѣдко се нахождатъ и вь
 други те царства, вьждате ли земледѣлцы те и
 пастыре те какъ исполняватъ законъ бжй; но о-
 ин кой то ги мрззи да работатъ, и много зна-
 атъ и человекъ са а не са достѣны бѣда кокошка
 да нахранатъ, неже ли человекъ, но кѣнѣватъ и ли
 вь торкѣ крашию, и ли ю фѣрка та (пѣць та) хѣбкы,
 и на лнсто сѣренѣ, и прѣмиватъ се на оныа что
 прѣматъ гѣсти, че са простѣцы, не са человекѣ
 простѣцы, но сакатъ да исполнатъ законъ бжй, и
 да не престѣпатъ заповѣдь та на нашы те предѣ-
 ды и ли простѣцы, и чинатъ кое то са видѣли и
 запоминли ю родителе те си, того ради требѣа кра-
 пѣ да дадемъ ю имѣнѣ то си по малко на оныа
 что то не ѣ вѣленъ за ннто, да воздншемъ
 пѣднальй, да нахранимъ глѣдальй, да овлѣчимъ го-
 лый, понеже са тѣмъ за дѣшѣ та сокровище на нѣо
 то, а други те что ги имаме злато прѣкро, много-
 цѣнны коменѣ, голѣмы палѣты, и мѣкн постѣли, и

ДАР
 отъ Г-на А. Данюкова
 11. 6. 1902

265
 30190